

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2223. 'Εστία. Έκδίδεται κατά κυριακήν. Έτος Ε'. Τόμος Γ', 5 Οκτωβρίου 1880. Αριθ. 249 (197). Λεπτά 20. Αθήνησι, γραφείον της 'Εστίας, δδός Σταδίου, αρ. 6, 4ον, σελ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγή του Ύγειο-στυνομείου της νήσου Αστυπαλαίας εν έτει 1828. — Άνευ οικογενείας. (Μυθιστορία Ε. Μαλδ, βραβευθεΐσα παρά της γαλλικής Ακαδημίας. Μετάφρασις Άλ. Ρ. Ραγκαδά). — Οί μάρτυρες της επίσημης. (Έκ των του Gaston Tissandier. Μετάφρασις Ελίχης Σκ. Σούτσου). — Έπιστολαί εκ Παρισίων. — Δάνειον πνεύμα. — Άλλήθεται. — Μία συμβουλή καθ' έβδομάδα.

2224. Δύο όμιλαιο άπαγγελθεισαι εν τῷ εν Αθήναις ελληνικῷ διδασκαλικῷ Συλλόγῳ ὑπὸ Νικολάου Αναστασίου. Εν Αθήναις, 1880. 8ον σελ. 17.

2225. Μουσικός καί δραματικός Σύλλογος. Έκθεσις τῶν πεπραγμένων ἀπὸ 1 Ιουλίου 1877 μέχρι 30 Ιουνίου 1880. Αθήνησι, τύποις Ανδρέου Κορομηλά, 1880. 12ον σελ. 22.

2226. Τὰ ἐν πολέμῳ διεθνή νόμιμα ἐν Εὐρώπῃ πρὸς χρῆσιν τοῦ στρατοῦ. Ανώνυμον. Εν Αθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Παρρή, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου. 1880. 8ον σελ. 32. Τιμῆται ἡμίσεος φράγκου.

2227. Γαλλικὸν ἀλφαθητάριον ὑπὸ τοῦ διδάκτορος Καρόλου Ploetz, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ ὑπὸ 'Ιουλίου Ἀξενφελδ. Αθήνες, Librairie Karl Wilberg, Rue d'Hermès, 1880. Typographie de Perris Frères. 8ον σελ. 128.

2228. Petit cours pratique de grammaire française. Classes élémentaires. A l'usage des écoles Grecques par Eugène Brissaud. Ouvrage destiné aux commençants et contenant de nombreux exercices sur les dix parties du discours; spécialement sur l'article, le pronom et les adjectifs possessifs, les pronoms personnels et les verbes. Athènes, Librairie Karl Wilberg, Rue d'Hermès. Typographie de Perris Frères, 1880. 8ον p. 120.

Ο Νόρδενσκιωλδ, ὁ τὴν νέαν διὰ τῆς βορείου θαλάσσης διανοίξας ὁδὸν πρὸς τὴν ἀνατολικὴν Ἀσίαν, μελετᾷ νὰ ἐκδώσῃ προσεχῶς ἀφήγησιν τοῦ περιήλου αὐτοῦ. Τὸ ἔργον, φέρων τίτλον «Ο περιήλουσ τῆς Βέ γ α ς», θὰ κοσμηθῆται καὶ δι' εἰκονογραφεῖων. Κατὰ τὸ «Academie» ὁ Νόρδενσκιωλδ ἐκέκδησεν ἄλλον 25,000 φλωρινίων, ἕτινα εἶχον ψηφίσει ἀπὸ τοῦ 1611 αἰ Βουλαί τῶν Κάτω Χωρῶν ἵνα δοθῶσιν ὡς γέρας εἰς τὸν θαλασσοπόρον, ὅστις θὰ ἀνεκάλυπτε τὴν διὰ τῆς βορειοανατολικῆς θαλάσσης ὁδοῦν.

OFFENBACH

Ο τηλέγραφος ἀνήγγειλεν ἡμῖν τὸν θάνατον τοῦ Ὀφφενπαχ, τοῦ ἀπὸ πολλῶν ἡδὲ τῶν περιώνυμων ὄντος διὰ τὰ ἑλαφρὰ μουσικὰ αὐτοῦ ἔργα. Ο 'Ιάκωβος Ὀφφενπαχ ἐγεννήθη ἐν Κολωνίᾳ ἐν έτει 1819 ἐξ ἰσραηλιτικῆς οἰκογενείας, μεταβὰς δὲ εἰς Γαλλίαν διήκουσε μαθήματα ἐν τῷ Ὁδείο τῶν Παρισίων κατὰ τὰ ἔτη 1833 καὶ 1834, καὶ εἶτα ἐπαύθη ἐν τῇ πατρίδῃ του. Κατὰ τὸ 1842 ἐλθὼν πάλιν εἰς Παρίσιονσ παρουσιάσθη κατ' ἀρχὰς ὡς βαρδιτιστῆς ἐν ταῖς συναυλίαις ὡς τοιοῦτος δὲ ἀπεκάλυφεν ἄμεσως τὸν ἰδιόρρυθμον αὐτοῦ χαρακτήρα καὶ τὴν κλίσιν πρὸς τὰς παρωδίας καὶ τὰς ἰδιοτρόπους συνθέσεις. Ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ ἔργου του ἐπέζητει νὰ ἐκπλήξῃ τὸν ἀκροατὴν διὰ τοῦ ἐκτάκτου μᾶλλον ἢ διὰ τῶν ἀρμονικῶν καὶ ὠραίων μελωδίαις. Φύσει ὢν εὐθῆμος καὶ εὐφύης, ὁ Ὀφφενπαχ ἔρνε ταχέως προστάτας μεταξὺ τῶν δημοσιογράφων καὶ τῶν καλλιτεχνῶν, καὶ δὲν ἤργησε νὰ ἀποκτήσῃ φήμην μουσικοῦ ἰδιορρυθμοῦ, ὅπερ συντέλεσεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν προαγωγὴν αὐτοῦ. Οὕτως ἐν έτει 1847 τὴν προστασίαν τῆς κυρίας Augustine Brohan διωρίσθη διευθυντῆς τῆς ὀρχήστρας ἐν τῷ Théâtre Français.

Ἡ θέσις αὐτῆ ὑπῆρξεν ἡ ἀφετηρία τοῦ σταδίου τοῦ Ὀφφενπαχ. Ἀνευώσας τὸ προσωπικὸν τῆς τῆως παρημελημέ-

νης ὀρχήστρας, ἤρξατο συνθέτων μικρὰ τινὰ τεμάχια οἰοεὶ προανακρούσματα διαθέτοντα τοὺς θεατὰς εἰς τὴν ἀκρόασιν τῶν παριστανόμενων κωμωδιῶν. Κατόπιν ἐπεχείρησε νὰ μελοποιήσῃ ἐν παρωδίᾳ τινὰς τῶν χαριεστέρων μῦθων τοῦ La Fontain, ὡς τὸν Γέτι γα καὶ Μ ὄ ρ μ η κα, τὴν Ἀλώ πε κ α καὶ τὸν Κ ὄ ρ α κ α, καὶ ἄλλους, ἡ δ' ἐπιτυχίαισ αὐτοῦ αὐτῆ ἐπέτυχεν οὐκ ὀλίγον. Ἐν τούτοις ἡ ἐπιτυχία αὐτῆ δὲν ἐμπόδισεν τὸν διάσημον κριτικὸν Scudo νὰ εἴπῃ περὶ αὐτοῦ ὅτι «il lit sur ses perles» (τοὺς μύθους τοῦ Λαφονταίνου)

Que que les papillons hélas! font sur les roses.

Ὁρχήτητον ὁ Ὀφφενπαχ εἰργάσθη μετὰ ζήλου εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀνατεθειμένης αὐτῷ ὀρχήστρας, ἐφ' ᾧ καὶ ἡμῆφιθ ὑαφιλωῶς λαμβάνων πλὴν τοῦ τεταγμένου μισθοῦ καὶ τὸ προτὸν μιᾶς κατ' ἔτος εὐεργετικῆς ὑπὲρ αὐτοῦ παρραστάσεως. Ἀλλὰ l'appetit vient en composant. Μὴ εὐχαριστούμενος μετὰ τὰς μουσικὰς συμφωνίας τῶν διαλειμμάτων, ὧν ἡ ἀξία ἔχάθετο ἐν τῷ βορῶδῳ τῶν θεατῶν εἰσερχομένων ἵνα καταλάβωσι τὰς θέσεις τῶν, ὁ Ὀφφενπαχ ἐπεχείρησε νὰ συνθέσῃ μελοδραμάτια. Οἱ μελοποιοὶ ἐδέχθησαν λίαν εὐμενῶς τὸν νέον αὐτῶν συνάδελφον. Ἀλλ' ὅταν ἐξήτησε νὰ φέρῃ τὰ ἔργα του ἐπὶ τῆς σκηνῆς, οἱ διευθυνταὶ τῶν θεάτρων ἔστρεπον αὐτῷ πάντες τὰ γούτα. Τότε ἀπεφάσισε νὰ γείνη αὐτὸς κύριος ἐνὸς θεάτρον, καὶ πράγματι τὸ κατώρῳσε. Τὸ 1855 ἐδρῶθη τὸ θεάτρον des Bouffes-Parisiens, οὗτινος ἔλαβε τὸ προνόμιον ὁ Ὀφφενπαχ. Τότε ἔδωκεν ὄλον ἑαυτὸν εἰς τὸ ἔργον του, ὁ δὲ παρισίνος κόσμος εἶδε παριστανόμενα ἕνευ διακοπῆς τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ τσοῦτον γνωστὰ ἔκτοτε γενόμενα αὐτοῦ ἔργα les Deux aveugles, Bataclan, le Violonneux, Trombalcazar, le Financier et le Savetier, la Rose de Saint-Flour, Croque-fer, le Mariage aux lanternes, la Chatte métamorphosée en femme, le 66, Mesdames de la halle, la Chanson de Fortunio, Daphnis et Chloé, Orphée aux enfers, le Roman comique, les Bavards, M. et Mme Denis, la belle Hélène, etc.

Ὁλόκληρος ἡ πόλις τῶν Παρισίων προσέδραμεν ἵνα ἴδῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὰ νέα ταῦτα μελοδραμάτια, οὕτω δὲ πλήρης ἐπιτυχία ἐξησφαλίσθη τῷ Ὀφφενπαχ αἱ παραστάσεις τῶν ἔργων αὐτοῦ μετροῦνται καθ' ἑκατοντάδας.

Τυχῶν ἰσχυρῶν προστάτων, ἰδίως δὲ τῆς πριγκηπισσῆς Μέτερνιχ, ἡδυνήθη νὰ φέρῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῶν μεγάλων ἐν Παρισίοις θεάτρων. Ἐκτοτε ἡ φήμη τοῦ μελοποιοῦ ὀσημέραι ἐξετίετο, καὶ δὲ ἔργα αὐτοῦ ὑπερβάντα τὰ γαλλικὰ ὄρια διεδύθησαν εἰς ἅπασαν τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἀμερικὴν. Κατὰ τὸ 1873 ὁ Ὀφφενπαχ διωρίσθη διευθυντῆς τοῦ θεάτρον «Gaieté», τὸ ὅποιον διηδύθησε μέχρι τοῦ 1875, καὶ ἐν ᾧ παρέστῃσε πολλὰ τῶν ἔργων αὐτοῦ. Τῷ 1876, ἐν καιρῷ τῆς διεθνοῦς Ἐκθέσεως τῆς Φιλαδελφείας, μετέβη εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ ἀποδημία αὐτοῦ δὲν ὑπῆρξεν ὅσον ἠλπίζεν ἐπικερδῆς, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἀφηγήσεως τῆς ἀποδημίας ταύτης, ἣν ἐδημοσίευσεν ὑπὸ τὸν τίτλον «Notes d'un musicien en voyage». Ἀπὸ τοῦ 1873 ὁ Ὀφφενπαχ ἐξέδωκεν οὐκ ὀλίγα ἔργα, ὧν γνωστότερα εἶνε «Madame l'Archiduc, Bagatelle, la Créole, la Boulangère a des œufs, Voyage dans la lune, la Boite au lait, Pierrette et Jaquot, la Foire Saint-Laurent, le docteur Ox, Maitre Peronilla, x. z.

Ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ «Οἱ δύο τυφλοὶ» ἔσχον πρὸ πάντων ἐξαιρετὸν ἐπιτυχίαν, ἥτις, ὁμοιογενέον, ὠφελετο ἐν μέρει καὶ εἰς τὴν ἱκανότητα τῶν παραστησάντων αὐτὸ ὑποκριτῶν Bertheliet καὶ Pradeau. Τὸ ἔργον τοῦτο διδύαχθη ἐν πρώτοις τῷ 1856, καὶ ὁ μῦθος δ' αὐτοῦ καὶ ἡ μουσική, ἑλαφρότατα ὅλως, δὲν δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς οὐδέμιαν ἀνάλυσιν. Ἀλλῶς τε ὅλα τὰ ἔργα αὐτοῦ δὲν διαφέρουσι κατ' οὐσίαν τοῦ προηγουμένου ἢ μεταξὺ αὐτῶν συγγείνηται εἶνε προφανῆς πάντα φέρουσι τὸν αὐτὸν παιγνιῶδη φιλολογικὸν καὶ μουσικὸν χαρακτήρα. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ τίτλοι τῶν θεατικῶν ἀρκούντως τὸ περιεχόμενον αὐτῶν. Ὁ Ὀρφεὺς ἐν τῷ Ἀδῆν παρεστάθη τὸ πρῶτον κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1858. Γνωστὴ εἶνε ἡ ἀγροικὸς αὐτῆ παρωδία, ἡ μεταβάλλουσα τὸν Ὀρφέα εἰς διδάσκαλον βιολίου τρέχοντα κα-

τόπιν μαθημάτων, και τελειόνουσα διά του μάλλον άσέμνου χοροῦ. Ἡ άμύθητος επιτυχία του έργου τούτου, επί πολλὰ ἤδη ἔτη διαρκούσα, και πιθανῶς και εἰς τὸ μέλλον ἔτι διαρκέσουσα, περιποιήσασα δὲ εἰς τὸν συγγραφέα μεγάλα ὠφελήματα, ὡς και τὴν τιμητικὴν ἔτι εὐνοίαν τῆς κυβερνήσεως, ὑπῆρξεν ὁμοίως τὸ σύνθημα εἰς παραγωγὴν παραπλησίων ἔργων, ἅτινα ἔκτοτε κατέκλεισαν πάντα τὰ θεάτρα ἐπὶ βλάθῃ καιρῆς τῆς ἀληθοῦς καλαισθησίας, τῆς εὐφύας και τῆς τέχνης. Ὁ κόσμος δὲν ἐβράδυνε νὰ παρατήρησῃ ὅτι εἰσῆλθεν εἰς δόδον ἐπικίνδυνον, ἀλλ' ἡ ᾄθησις ὑπῆρξε τοσοῦτον ἰσχυρὰ, ὥστε ἄδύνατον ὑπῆρξε νὰ ἀνασταλῇ κατόπιν. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἀνευ ἐξαιρέσεως παρορθήσεως και τῶν ἱερωτέρων ἀνόμη του ἀνθρώπου ἀντικατέστησε τὴν ἡδονὴν του πνεύματος και τῆς ἀκοῆς, τὰς συγχίσεις τῆς καρδίας, διὰ τὸν κακοηθέστερον ἐξεγέρσεων τὸν ἀισθητικὸν και ἐντυπώσεων. Δὲν ἀρνείται τις ὅτι πολλὰ τῶν μελωδιῶν τούτων ἔχουσι τινὰ χάριν και πρωτοτυπίαν, και εὐχάριστος θ' ἀνεγνώριζεν ἐν αὐταῖς καλλιτεχνικὴν τινα ἀξίαν, ἔαν δὲν περιεῖχον τὰς μάλλον ἀλλοκότους, και ἄσέμνουσιν.

Μετὰ τὸν «Ὀρφέα» ὁ «Ὀρφεὺς» ἐξέδωκε τὸ μονόπρακτον μελοδραματικὸν «Δάφνη και Χλόη», παρωδίαν του χαρμιεστάτου βουκολικοῦ μυθιστορηματος του Λόγγου. Τοῦ ἔργου τούτου μελωδίαι τινὲς ἔχουσι πολλὴν χάριν, ὡς ὅσον λιγυρὰ τὸ ᾄσμα τῆς εἰσόδου τῆς Χλόης, κ. ἄ. Ἄλλο ἔργον του μελοποιου, δημοδὸδες καταστάς, εἰς La Chanson de Fortunio, ὅπερ παρεστάθη και ἐν τῷ θεάτρῳ του Φαλήρου ἐφέτος, και ἐν τῷ ἐρέμφῃ δικαιοσύνης και ἡκρία Λαοσαῶν. Τοῦ ἔργου τούτου ἡ μουσικὴ ἔχει και χάριν και ἀβρότητα, ὁμοειδίζουσαν πολὺ τὴν κοινὴν ὁλοῦς ὑπόθεσιν του ἔργου «Les rires des sourires», παρεστάθη τῷ πρώτῳ τῷ 1861, ἔχει τὴν ὑπόθεσιν ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον πρὸς τὸν πένθυμον αὐτοῦ τίτλον. Τῷ 1863 παρεστάθη ἐν Ἐμς, ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Λουτρῶν, «Il signor Fagotto», ὅπερ παρεστάθη ἀκολούθως και εἰς Παρίσιον εἰς τὸ θέατρον «Bouffes-Parisiens».

Ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ τὸ μάλλον ἀποτυχὸν εἶνε τὸ φέρων τίτλον «Balkouf», ὅπερ ἐδόθη τῷ 1861 ἐπὶ τῆς σκηνῆς του Opera-Comique. Ἄλλ' ἡ ἀποτυχία του ἔργου τούτου ἀποδοξεί ἴσως ἐν μέρει εἰς τὸν Scribe, ὅστις ἔσχε τὴν παράδοξον ἰδέαν νὰ ἐκλέξῃ ὡς ἥρωα του δράματος, ἕνα κόλμιν. Ὁ κριτικὸς Scudo ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει τῶν ὁδοκόσμων» εἰδείχθη ἀσθητικῶς πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο, ὅπερ ἀπεκάλεσε «σκυλοῦδιαν τρίπρακτον» (une chiennerie en trois actes).

«La grande-duchesse de Gérolstein» προσεῖλκυσε ἐπίσης μέγα πλῆθος ἀκρατῶν, και τοι ἡ μουσικὴ αὐτῆς δὲν εἶνε ἐκ τῶν καλλιτέρων του μελοποιου. Τὸ ἔργον τοῦτο τοσοῦτον διηγείρεται ἐνθαυσιασμῶν παρά τῷ κοινῷ, ὥστε κατὰ τὴν Παγκόσμιον «Ἐκθεσιν του 1867 ἐν Παρίσιον, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἡγεμόνων τῆς Ἑυρώπης ἐπισκέφθησαν τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν, ἢ «Μεγάλην Δουκίσιαν του Γερόλστίν» ἡξιώθη τῆς ἐπισκέψεως πολλῶν ἐξ αὐτῶν.

Μένει ἔτι νὰ εἰπομεν τινὰ περὶ τῆς «Belle Hélène». Ἡ ἀλλόκοτος αὕτη παρωδία, παρεστάθη ἐν τῷ θεάτρῳ «Varietes» ἀπὸ τοῦ 1864. ἔσχεν ἀμύθητον ἐπιτυχίαν, ἢ ὅμως δὲν δικαιολογεῖ τοσῶς ἡ ἀξία του ἔργου, και ἦτις βεβαίως οὐδὲμίαν περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὴν γαλλικὴν καλαισθησίαν τῆς σήμερον. Πλὴν τῆς εἰσαγωγῆς, ἣτις ἔχει μουσικὴν τινα ἀξίαν, τὰ λοιπὰ μέρη οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ χοροὶ κωμικοὶ και μουσικὴ ἀγροικὸν ἀστεϊότητος, ἐν γένει δὲ ἡ μουσικὴ του ἔργου συμφωνεῖ τελείως πρὸς τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ. Αἰσθάνεται τις ὁμοίως ἀισχυρὴν παριστάμενος εἰς τὴν διδασκαλίαν τοιοῦτων ἔργων. Τινὲς, θέλοντες νὰ δικαιολογήσῃσι τὸ ἔργον, ἀναφέρουσι δύο ἢ τρία χαριεῖνα τεμάχια αὐτοῦ. Ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἐλκτύνουσι παντάπασιν τὴν ἐκ του συῖλου ἐντύπωσιν.

Ἐν γένει περὶ του ὑπὸ του «Ὀρφεὺς» ἐγκαινισθέντος εἶδους τῆς μουσικῆς δὲν αἰτῶν τὸν εἶρη θ,τι ποτὲ ὁ Boileau περὶ τῆς παρακαμζούσης φιλολογίας:

Au mépris du bon sens le burlesque effronté.
Trompa les yeux d'abord, plutôt par sa nouveauté.
On ne vit plus en vers que pointes triviales;
Le Parnasse parla le langage des halles:
La licence à rimer alors n'eût plus de frein;
Apollon travesti devint un Tabarin.
Cette contagion infecta les provinces,
Du clerc et du bourgeois passa jusques aux Princes.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[2 Ὀκτωβρίου (Πέμπτη) 1880]

Αἱ ΑΑ. ΜΜ. ὁ βασιλεὺς και ἡ βασίλισσα ἐκπελεύσαντες ἐκ Βοσνησίου ἐπὶ τῆς «Ἀμυρτίτης», συνοδεουμένης ὑπὸ του «Ναυάρχου Μισούλη», ἀφίκοντο εἰς Κέρκυραν ὄθες (Τετάρτη), ἔθνα ἀμυρτρον πλῆθος πολιτῶν ἑχαρίετις τοὺς βασιλεῖς ἀποβάτας. Κατὰ τηλεγραφικὴν ἐντολήν του βασιλεὺς ἀναχωρεῖ σήμερον εἰς Καλαμάκιον, φέρων και τὸν βασιλόπαιδα ὁ ἀτιμοδρόμον «Ἑλλὰς», ὅπως παραλάβῃ ἐκεῖθεν τὰς αὐτῶν Μεγαλειότητας. — Κατὰ τηλεγραφικὴν παραγγελίαν τῆς Α. Μ. του βασιλεὺς οἱ βασιλόπαιδες κατήλθον ἐκ Δεκελείας και κατήρξαν εἰς τὰ ἀνάκτορα ἔνεκα τῆς ἐνάφρωσι των μαθημάτων των. — Τὴν Κυριακὴν μετὰ μεσημβρίας ἐγένετο ἐν τῷ πεδίῳ του Ἄρεως ὑπὸ του ὑπουργου των στρατιωτικῶν ἡ ἐπιθεωρησι των ἡδῃ ἀπογευματινῶν ἀνδρῶν των ἐνταῦθα στρατιωτικῶν σωμάτων. Ἀπὸ τῆς 2 μ. μ. ὥρας ἐσπευδον πρὸς τὸ πεδίον του Ἄρεως χιλιάδες πολιτῶν και μακρὰ σειρὰ ἀμαζῶν, ἀπὸ τῆς 3 δὲ ὥρας ἤρξαντο ἀκινεθόμενα ἐκεῖσε τὰ στρατιωτικὰ σώματα, ἅτινα και κατελάμβανον τὴν ὀρθοθεσίαν ἐκάτω θέσιν. Ἡ παράταξις τούτων ἀρχομένη ἀπὸ του ἀνατολικου ἴθρου του πεδίου του Ἄρεως ἐφθανε σχεδὸν μέχρι τῆς λεωφόρου των Πατισίων, ἔχουσα τὸ μέτρον πρὸς βορρᾶν. Τὸ θέαμα ἦν γροφικώτατον. Οἱ ἄλοποι και ἡ βορείως πλενρὰ τῆς πλατείας ἦσαν πλήρεις λαοῦ πάσης τάξεως και ἐξ ἀκροφωτέρων των φύλων, ἀναρίρητοι δ' ἀμαζαὶ ἦσαν τεταγμέναι ἐν μακρᾷ σειρᾷ. Τὴν 3 και 1/2 ὥραν ἀφίκετο Ἐκίππος εἰς τὸ πεδίον ὁ ὑπουργος των στρατιωτικῶν κ. Καραϊσκάκης, ἀκολουθούμενος ὑπὸ του ἀρχηγου του στρατου τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, ὁ στρατηγὸς κ. Πετιμεζᾶ και ταῦ ἐπιτελείω αὐτου, ἀπάντων ἑστίων. Ὅ ἔχων τὸ γενικὸν πρόσταγμα ἀντισυνταγματάρχης κ. Μπὸν, ἀφοῦ ἐτοποθέτησε τὰ σώματα παρουσιασθῆν εἰς τὸν ὑπουργὸν και ἀνέφερον, ὅτι τὰ τάγματα εἶνε ἐτοιμα εἰς ἐπιθεωρήσιν, ἤρξατο δ' αὐτῆς ἀμέσως ἀπὸ τῆς χωροφυλακῆς. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπιθεωρήσεως ὁ ὑπουργὸς ἔσθη ἐν τῷ μίσῳ τῆς πλατείας μετὰ του στρατηγου κ. Πετιμεζᾶ και του ἐπιτελείου, ἐν πλῆθει δὲ τάξει και κανονικότητι παραήλασαν πρὸ αὐτου, παιανίζουσης τῆς μουσικῆς, ἀπαντα τὰ μετασχόντα τῆς ἐπιθεωρήσεως τάγματα, ἅτινα μετὰ ταῦτα ἐπανήλθον εἰς τὴν πόλιν. Μεταξὺ των θεατῶν ἦσαν ὁ πρωθυπουργὸς και ὁ ὑπουργὸς γοι, πολλὰ μέλη του διπλωματικου σωματος, οἱ ἀναποκρῆται των ξένων ἐφημερίδων, πολλοὶ των ἐνταῦθα περιπορευόμενων ξένων και ἄλλοι. Οἱ μετασχόντες τῆς ἐπιθεωρήσεως συνεπασσόντο εἰς 4,500 ἀνδρας. — Ὅ ἐπὶ των στρατιωτικῶν ὑπουργῶν κ. Καραϊσκάκης, συνοδευόμενος ὑπὸ ἀξιωματικῶν των ἐπιτελῶν, ἀνεχώρησε προχθὲς εἰς Θῆβας πρὸς ἐπιθεωρήσιν των αὐτοῦ στρατιωτικῶν θυμῶν, ἀπεῦρκεν ἐν καλλίστῃ καταστάσει. — Ἡ Κυβέρνησις εὐρίσκειται εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης περὶ χορηγήσεως δανείου πρὸς κάλυψιν των ἐκτάκτων ἀναγκῶν του Κράτους. Βεβαίωται ὅτι ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα θὰ χορηγήσῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἄνω των πενήκοντα ἑκατομμυρίων φράγκων, κατὰ μὲν τὸ ἥμισυ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, κατὰ τὸ ἥμισυ δὲ εἰς μεταλλικὸν, ἐπὶ ἐτησίῳ τόκῳ ἐνὸς τοῖς ἑκατόν, διατηρουμένης τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας και ἀνανεομένου του προνομιου τῆς Τραπέζης. — Ἐξακολουθεῖ καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἡ εἰς τὸν στρατὸν κατάταξις των ὑποχρέων. Ὑπολογίζεται νῦν ὅτι οἱ ὑπὸ τὰς σημαίας ἀνδρες ὑπερβάνουσι τὰς 43,000. — Ἀναμένεται εἰς Πειραιᾶ τὸ βελγικὸν ἀτμόπλοιον Adrien-David, ὅπερ κομίζει τὰ παραγγελέντα πυροβόλα διὰ τὸ πολεμικὸν ἡμῶν ναυτικὸν ἐν τῷ ἐργαστασίῳ του Κτηρρ, ὅς και τὰ πολεμικὰ αὐτῶν. Τὰ πυροβόλα ταῦτα, ἐν ὅλοις εἰκοσι και ἐπτὰ και δύο δεκά τῆς ἀποδοξείσεως, τοποθετηθῶσιναι ἐν τῶν πολεμικῶν πλοίων πρὸς ἀντικατάστασιν των πυροβόλων Ἀμυραγχοῦ, δι' ὧν ἦσαν τῶς ἐξωπλισμένα. — Δι' ἀγγλικὸς ἀτμόπλοιος ἀφίκοντο εἰς Πειραιᾶ ἐκ Γαλαξίου και Βουλινᾶ 320 Ἑλληνας ἐσθλοντα ἕνα κατακαθῶσιν εἰς τὸν στρατὸν. — Τὴν παρελθούσαν ἐδοξάδα ἐκομισθῶσαν εἰς Πειραιᾶ ἐπὶ του αὐστριακου ἀτμόπλοιοῦ «Κάστορος» και οἱ τελευταῖοι, 156 τῶν ἀριόμων, ἴππων των ἐν Οὐγγαρίᾳ ἀγορασθέντων. Κατὰ δηλοποίησιν του προέδρου του ἐλεγκτικου συνεδριου τὸ κατὰ τὴν λήξαν ἑξαμηνίαν καθαρὸν εἰσῶδημα του χαρτοσφραγισμου ἀνήλθεν εἰς δραχ. 2,342,437, ἅτινες κατετέθησαν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τραπέζαν.

**